

АНОТАЦІЯ

Робота присвячена дослідженню загальної кількості та вуглеводного складу поверхневого слизу товстої кишки щурів під час розвитку експериментальної епілепсії, а також після введення мультипробіотичного комплексу (МК) на тлі патологічного стану. Моделювання епілепсії здійснювалось шляхом введення пілокарпіну (40 мг/кг, і.р.). Аутопсія проводилась на 1, 14 та 210 дні експерименту, що репрезентувало гостру, латентну та хронічну стадії захворювання. МК (64 мг/100 г, р.о.) вводили 14 днів з моменту моделювання експериментальної епілепсії. Подальші дослідження здійснювались з використанням біохімічних, гістологічних та статистичних методів аналізу. Показано, розвиток епілепсії асоціюється із поступово прогресуючими деструктивними змінами кількості глікопротеїнів поверхневого слизу товстої кишки щурів та біохімічного складу їх вуглеводного компоненту. Зокрема, гостра стадія епілепсії супроводжується зниженням вмісту гексоз поверхневого слизу, а латентна – падінням концентрації гексозамінів, гексоз та зростання вмісту сіалових кислот. Хронічна стадія хвороби асоційована із виснаженням секреторного потенціалу келихоподібних клітин, що проявляється через падіння вмісту глікопротеїнів слизу поверхневого слизу товстої кишки щурів. Введення МК сприяє відновленню слизового бар'єру товстої кишки, про що свідчить повернення концентрації та сіалових кислот поверхневого слизу товстої кишки щурів до контрольних значень, що потенційно може бути використано при терапії епілепсії.

Кваліфікаційна робота викладена на 57 сторінках, ілюстрована 1 таблицею та 16 рисунками. Список використаних джерел включає 87 робіт.

Ключові слова: експериментальна епілепсія, товста кишка, вуглеводний склад глікопротеїнів, мультипробіотичний комплекс.